

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Eventyr og Fortællinger. - 1889

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 306. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893709532464/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

figuring af den Hødesløse Hverdagsubtale, selv i Tilfælde, hvor hverken Hensyn til Stavelsemaal eller Ritm her afgiver Grunden dertil, og uden at nogen komisk Virkning direkte har været tilfiget; saaledes: huse (for huse, dog kun som Ritm), halvviemjenskive (jvfr. ovenfor, S. 296, Note 1), Daglitue, Ristinggrød, Ristingvelling.

S. 3, L. 2-10. Man allsaa let . . . just ikke heller.] 3 1784 ender Stykket, istedenfor med disse Linier, med følgende 10:

Med Trojels Ode jeg mig trøstede,
da af min Visdoms Drøm jeg vaagnede.

hvorved sigtes til Peder Magnús Trojels, under Forfattermærket P. M. T. i „Allm. dansk Bibliotek“ Decbr. 1778 indborte „Ode til Dumhed“; men imellem Stykket om Pætr-Drømmen (der i 1784 er blevet Nr. 3 i Rækken) og det om Finmerigs-Drømmen findes her som et selvstændigt Stykke følgende Linier:

Dog tænkt just ei, min Læser! jeg er Steen,
en Zethus, Øfers eller saadan en,
fordi jeg vaagned op, mig hængte ikke
stray i en bene me secuta Strikke
af Uergrelse, da af en fortomat
jeg blev en Irens, af Horaz en Gunder,
O! Metamorphosis! af en Socrat
Claus Simplex — Læser! det er intet Under;
Naar kiedtes Cosfen vel ved Kioet? eller
naar hørte man at Clauser hængte sig?
Dog ganske Claus er jeg just ikke heller.

Zethus var en Søn af Jupiter og Antiope. Hans Sind var barst og haardt, og hans Hu stod kun til Avægsavl, Jagt og Vaaben, medens hans blidere Tvillingbroder Amphion fandt mest Behag i Sang og Strengespil, hvorved han endog skal have formaaet at lokke Stenene til at føje sig sammen som en Maur om Theben. Paa Grund af denne Forskel i Brødrenes Yndlingshæler, der endog blev en Kilde til Uvedragt imellem dem, bliver Zethus betragtet som Repræsentant for den fortvinsviiis praktiske Tænkemaade og Ibræt, i Modjætning til Amphion, der repræsenterer den mere ideelle, Musierne helligede Virksomhed. — En bene me